

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Tóbiás Zsolt ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kinyó Krisztina jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Dél-alföldi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Csongrád Megyei Bíróságon 5.K.22.621/2007. számon indított és ugyanezen bíróság 2008. június 2-án kelt 5.K.22.621/2007/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Csongrád Megyei Bíróság 5.K.22.621/2007/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 186.000 (egyszáznyolcvanhatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2006. július 29-től szeptember 30-ig terjedő időszakban bevallásában levonható adóként vette figyelembe az A. L. Kft. (továbbiakban Kft.) által - flakonfúvó gép vásárlásáról - kibocsátott két számla általános forgalmi adótartalmát (továbbiakban áfa) 6.200.000 Ft összegben.

Az adóhatóság a felperesnél áfa adónemben pénzösszeg kiutalása előtti utólagos vizsgálatot végzett. Az ennek eredményeként hozott első fokú határozatban a felperes terhére 6.200.000 Ft áfa adókülönbözetet állapított meg, amit jogosulatlan visszaigénylésnek minősített, kiutalását elutasította, és kötelezte a felperest 3.100.000 Ft adóbírság megfizetésére.

A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 1941171323 számú határozatában az első fokú határozatot helybenhagyta. Érdemi

döntését az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 1. § (7) bekezdésében, az általános forgalmi adóról szóló többször módosított 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 32. § (1) bekezdés a) pontjában, 35. § (1) bekezdés a) pontjában, 43. § (5) bekezdésében, 44. § (5) bekezdésében, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (továbbiakban Sztv.) 15. § (3) bekezdésében, 165. § (2) bekezdésében, 166. § (2) bekezdésében foglaltakra alapította. Azt állapította meg, hogy a Kft. által kibocsátott számlák hiteltelenek, ezekre adólevonási jog nem alapítható. A szerződést és a számlákat nem a Kft. önálló képviseleti joggal rendelkező vezető tisztségviselője, V. S. állította ki. A Kft. bejelentett székhelyén nem volt fellelhető, ügyvezetője nem tudta, hogy az általa képviselt társaság hol található. A Kft. nem a saját nevében ténylegesen folytatott gazdasági tevékenység alapján bocsátott ki számlát, e körben adóalanyisága fiktív. A Kft. és a felperes a számlák szerinti gazdasági esemény tényleges megtörténtét semmivel nem tudta igazolni, és a felperes nem járt el kellő körültekintéssel sem.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok megváltoztatását kérte. Azzal érvelt, hogy adólevonási jogát jogszerűen gyakorolta, a számlák nem fiktívek. Hivatkozott arra, hogy az alperes olyan körülményekre alapítottnan tagadta meg a visszaigénylését, amelyekről nem tehet.

A megyei bíróság a felperes keresetét elutasította, jogi álláspontja a következő volt:

A számlakibocsátó Kft. nevében szerződéskötésre és számlakibocsátásra csak képviselője volt jogosult, ő azonban a szerződéskötés és a számlák kiállításának időpontjában nem tartózkodott Magyarországon. Ezért a számlák és az ezek alapjául szolgáló gép adásvételére vonatkozó szerződés hiteltelen, ezekre adó-visszaigénylés nem alapítható. Az ügylet a Kft. és a felperes között a felperes által állított módon nem jöhetett létre, az alperes határozata nem jogszabálysértő.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak hatályon kívül helyezését, és a megyei bíróság utasítását új eljárásra, új határozat hozatalára. Azzal érvelt, hogy az alperes eljárása nem felelt meg a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 4. § (1) bekezdésében, 5. § (1) bekezdésében, 10. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltaknak. A megyei bíróság ítélete pedig sérti a Pp. 206. § rendelkezéseit. Mindezt azzal indokolta, hogy V. S. nem beszéli a magyar nyelvet, és részére az eljárás során nem biztosították az anyanyelv használatát, a tolmácsot, és nem tájékoztatták jogairól és kötelezettségeiről sem. Az anyanyelv használat jogát sértő alperesi

eljárást a megyei bíróságnak meg kellett volna állapítania. A jogsértően felvett jegyzőkönyvet azonban "felhasználta az ítélet meghozatalához".

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárásban - annak rendkívüli jogorvoslati jellegére figyelemmel - nem lehet hivatkozni olyan új tényre, körülményre vagy bizonyítékra, amely nem volt az ezt megelőző eljárás tárgya. A Legfelsőbb Bíróság csak a felülvizsgálati kérelem, illetve csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között és az ezekben megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálhatja meg a jogerős ítéletet (Pp. 272. § (2) bekezdése, 275. § (1) és (2) bekezdése, BH 2002.447., BH 2002.490.).

A Legfelsőbb Bíróság az iratokból azt állapította meg, hogy a felperes keresetében, illetve az első fokú bírósági eljárás során a jogerős ítélet meghozataláig nem hivatkozott az anyanyelv használatának sérelmére, a Ket. 4. § (1) bekezdésében, 5. § (1) bekezdésében, 10. § (1) és (2) bekezdéseiben foglalt szabályok megsértésére. Ennél fogva erre, illetve e törvényhelyekre - melyek új jogcímnek minősülnek - rendkívüli jogorvoslati kérelmét sem alapíthatja.

A Legfelsőbb Bíróság ugyanakkor rögzíti az iratok alapján, hogy V. S. 2007. március 19-i meghallgatására egyébként hozott magával tolmácsot, és őt a jogairól, kötelezettségeiről az eljáró adóhatóság tájékoztatta, erre vonatkozó nyilatkozatát jegyzőkönyvben is rögzítette. A jegyzőkönyvi záradék tartalmazza, hogy a jegyzőkönyv a tolmács által hűen fordított kérdésekre adott válaszokat helyesen tartalmazza. A jegyzőkönyvet a nyilatkozó és a tolmács is záradékolta, aláírta. A tolmács azzal záradékolta a jegyzőkönyvet, hogy a feltett kérdéseket és válaszokat a valóságnak megfelelően és hitelesen fordította. Egyébként pedig maga a felperesi képviselő állította, hogy mindig (tehát nemcsak a hatósági eljárás során) az a személy fordított V. S-nak, aki a jegyzőkönyv felvételekor tolmácsként eljár, ennél fogva teljességgel alaptalan az e körben előadott felperesi érvelés.

Az alperes határozata egyértelműen rögzíti a számlakibocsátó Kft. tekintetében, hogy az nem a saját nevében ténylegesen folytatott gazdasági tevékenység alapján bocsátott ki számlát, e körben adóalanyiséga fiktív, fellelhetetlen, valós székhellyel, telephellyel nem rendelkezik, képviselője a szerződés aláírásának napján nem is volt Magyarországon, ennél fogva szerződést nem köthetett, bizonylatot nem állíthatott ki, árajánlatot, átadás

átvételi jegyzőkönyvet sem írhatott alá. E megalapozott - számos egybehangzó bizonyítékkal alátámasztott - megállapítások megdöntésére alkalmas bizonyítást a felperes nem ajánlott fel, és teljesen alaptalanul hivatkozott arra, hogy a határozatok illetve a jogerős ítélet kizárólag egy nem megfelelően felvett nyilatkozaton alapul. A megyei bíróság eljárása és határozata teljes körűen megfelel a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

Kiemeli e körben a Legfelsőbb Bíróság, hogy a rendkívüli eljárás során nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek. Az ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az iratellenes, avagy téves, a logika szabályaival ellentétes tényeket, ténybeli megállapításokat és következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a felek valamelyikének jogi álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval. Ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség (Pp. 275. § (1) bekezdése, BH 2002.29., BH 1994.639. BH 1994.622.).

A perbeli esetben a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratszerű, nem hiányos, okszerűtlen és logikai ellentmondást tartalmazó megállapításokat sem rögzít. A megyei bíróság eljárása és határozata kapcsán a felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott jogszabálysértések nem állapíthatók meg.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló többször módosított 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2009. június 4.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró